

Maaneder gammel Skrivelse, hvori det hedder, at „Kjøbenhavns Vandværk ved den paatænkte Foranstaltning berøres paa en saadan Maade, at det maa fremfalde alvorlige Betæneligheder“, samt at den Del af Vandværkets Grund, som der er Spørgsmaal om, har en saa stor Betydning for Vandværket, at man paa det Allerbestemteste maa udtale sig imod at afstaa det til et Sernbaneanlæg. Har jeg Uret dert, er denne Grund ikke af saa stor Betydning for Vandværket, som jeg troede, maa jeg finde Udflydning i denne Udtalelse af Kjøbenhavns samlede Magistrat; jeg tror, den er tilstrækkelig klar og tydelig. Dernæst bemærkede den ærede Ordfører, at det Fjordsmon, der nu skal inddrages, og det, jeg har foreslaaet anvendt til Sernbaneanlægget Syd for Vesterbro, maatte have samme Pris, forsaavidt de vare bestemte til samme Anvendelse (Ordføreren: Nei, Nei!). So, den ærede Ordfører sagde, at der maatte gjælde ens Pris for dem. Jeg havde nemlig ment, at Grundene Syd for Vesterbro kunde vise sig at være billigere end den Grund, man her vil inddrage mod Ost, og jeg bemærkede, at det efter min Mening laa dert, at paa den Grund, man vilde inddrage, var der gjort Bud til Bebyggelse, formodentlig til større Anlæg, der hyppeligt vilde kunne betale sig efter deres Veligheden ligeoverfor den Banegaard, man nu har, og som man venter at beholde, hvorimod de andre Grunde, jeg omtalte, ingenlunde vilde kunne komme til samme Anvendelse, fordi de Grunde, hvorpaa jeg har tænkt mig den sydlige Banegaard beliggende, for Diebliffet udgjøre en Del af Tømmergraven, altsaa ikke ere bestemte til at afsædes. Kommunen kan maaste først komme til at sælge dem om 5—6 Aar, og det maa gjøre en betydelig Forskjel. Naar endelig den ærede Ordfører mente, at hvis den nuværende Banegaard blev for knap, kunde man atter flytte den, ja, saa indrømmer jeg gjerne, at det kan man gjøre, men om det er hensigtsmæssigere at flytte den ene Gren af Sernbanetrafikken og beholde den anden Gren paa den anden Banegaard, om det er hensigtsmæssigere at flytte Godset og beholde Persontrafikken, altsaa anvende den anden Banegaard til Godsbanegaard, eller om der overhovedet kan siges med Hensyn til Veligheden at være nogen stor Forskjel paa to Banegaarde, der kun ligge 4—500 Skridt fra hinanden, kan jeg ikke i dette Diebliff afgjøre. Jeg er fuldkommen tilfreds med den høitærede Ministers Modtagen af min Hensætning og gjør mig aldeles ingen Illusioner om, hvad den kan føre til. Det har været mig om at gjøre, at

jeg har udtalt mig. Jeg kjender for godt mine høitærede Landsmænds Bane og Maade; jeg har havt tilstrækkelig rigelig Seilighed til at blive befiendt med, at man aldrig ønsker at strække sig synderlig ud over Diebliffets Fornødenheder. Kan man tilfredsstille dem, er man tilfreds, selv om man saa om 5—6—10 Aar kan sige sig selv: Du kunde have handlet billigere, hvis Du havde handlet dristigere. Derfor bliver Alt herhjemme saa overordentlig dyrt. Jeg vil blot minde om, hvad det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Haffner) omtalte med Hensyn til Kjøbenhavns Havn. Dengang man skulde bygge Knippelsbro, blev der af kyndige Mænd gjort opmærksom paa, at man burde lægge Broen lodret paa Strømmen, thi ellers vilde Havnen blive vanskelig at befare for store Skibe; men for at lægge den lodret maatte man expropriere Sukkerraffinaderiet Jøntz og grave en Bynt bort; det oversteg Alt, hvad man turde vove, og saa byggede man Broen skjævt. Nu er der den bedste Udsigt til at komme til at bygge Broen om, naar man faar, hvad jeg med det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds er enig i, at vi dog engang maa faae, nemlig en Udvikelse af Havnen mod Syd.

Jeg skal kun bemærke til det ærede 2det Medlem for 8de Kreds (Breinholt), at jeg kunde overmaade godt finde Solvgadens Forlængelse at være et passende Sted for en Station eller Holdplads for en virkelig Ringbane, der gik i Udkanten af Søerne, men som Sted for en Hovedbanegaard for Kjøbenhavn anser jeg den for yderst uhensigtsmæssig. — Det ærede 4de kongevalgte Medlem (Sjicher) bebrejdede mig, at jeg skulde tillægge kongelige Resolutioner for lidt Betydning; det tror jeg dog ikke, jeg har gjort. Jeg betragter ikke kongelige Resolutioner som Andet end det formelle Stempel paa vedkommende Ministers Mening om en eller anden speciel Sag, og da Ministre, hvad det ærede Medlem maa vide af Erfaring, ogsaa kunne forandre deres Mening, maa kongelige Resolutioner ogsaa være foranderlige. I hvert Fald er der ingen Tvivl om, at den Gade, man vil flytte, ogsaa er anlagt ved kongelig Resolution, saa at der er stor Hindring ved at flytte den end en Gade, der kun ligger paa Papiret. Skulde jeg imidlertid have udtalt mig for flot, tror jeg dog, at det ærede Medlem overgik mig, idet han ønskede Sernbaner anlagte uden merkantile eller militære Hensyn. Det vilde være hensigtsmæssigt, tror jeg, om begge Hensyn kunde forenes, men vil man arbejde udenfor begge, kommer man til at bygge hen i Veiret.